

nimaš zaupanja v nas, poskusi pa, ljubeznjivi bralec, vsaj to sredstvo, katero ti nasvetuje mož iz lastne skušnje. On piše: Nekateri kmetovalci mažejo drevesca z ilovico, drugi zopet z živim apnom. Ilovica ne pomaga nič, ker jo prvi dež opere, apno pa je nekaj več vredno. Zopet drugi drevesca s slamo povežejo — škoda slame, ki bi se lahko bolje porabila, škoda dnine za vez in škoda časa. Če sneg globlje zapade in zmrzne, ni treba se zajcu jako spenjati, da nad slamo ogloda drevesce. In če ima mlajšo drevesce že spokano skorjo, mrčes v razpoklinah nanese jajc in slama samo ohrani škodljivo zalego, ki bi jo sicer zima vzela.

Imam na svojem vrtu nad 900 sadnih drevesec raznih vrst, ki so pri velikem snegu mi kedaj dosti trpela od zajcev. Da se tedaj zajci ne lotijo več mojih drevesec, zato sem rabil sredstvo, na katero se zdaj zanesem. Vzamem namreč tretjino navadnega apna, tretjino friškega kravnjaka in nekaj bolj, kakor tretjino živega apna, spravim vse v škač in polijem z gnojnico in potem vse tako dolgo mešam, dokler ni debela zmes, njo pa še slednjič polijem z govejim žolčem. Zdaj še enkrat zmes premešam in po tem s takim ometihom, kakor se navadno stene belijo, namažem drevesa.

To sredstvo rabim že dvajsti let; drevo ubrani meha, pomori jajca mrčesov in zajec ti ne gre blizo drevesa. Vsled tega le-to sredstvo vsem sadjerejem z dobro vestjo priporočam. Tako piše v „S. B.“ izkušen sadjerejec in zato sodimo, da je pomoč, katero nasvetuje zoper zajčji zob v resnici dobra.

Mokrotni hlevi.

Kdor hoče imeti živino zdravo, njemu mora biti veliko na tem, da vse odstrani od nje, kar ji utegne biti pri zdravju na škodo. V tem pa ni najzadnji hlev, v katerem preživi živina dolgo zimo. Hlev mora biti, kolikor je le mogoče, suh in odpraviti se ima vsa mokrota, posebno tudi iz sten, iz zidovja.

Mokrota v hlevih je kriva, da dobi konj slabe oči, otekle noge, hud kašelj in tudi dolga mrtva dlaka izhaja najbolj iz tega, da je v hlevih preveč mokrote. Taki konj, ki stoji v mokrotnem hlevu, ne kaže nič kaj življenja, nima moči, se naglo stara in lotéva se ga rada bolezni.

Zrak, svetloba in pa to, da se izpeljuje scalnica redno iz hleva, obdrži še najbolj hlev suh in živino, ki stoji v njem, zdravo.

Sejmovi. Dne 30. novembra pri sv. Andrašu v slov. gor., v Celji, na Bizeljskem, v Poličanah (za svinje), v Rogatci, v Strassu, v Veržej in v Svičini. Dne 2. decembra v Mariboru in v Šoštanji. Dne 3. decembra v Konjicah, v Radgoni, na Planini. Dne 4. decembra

pri sv. Barbari v Haložah, na Polji, na Ptui in na Zelenem travniku.

Dopisi.

Iz Radgone. (Lep praznik) smo obhajali dné 10. nov. v Zajnkovcih, kjer se je blagoslavljal lepá nova kapela. Hvalevredno je, da se v naših brezvernih časih da toliko denarja (tukaj nad 1000 fl.) za take svete namene; kar pa človeka še bolj veseli, je to, da so ravno mladi kmetje, ki so se prijeli te reči. Imenujemo najprej sedajnega predstojnika gosp. Andražá Fašalék, mladega g. Ravtarja, mladega g. Franca Trojko, potem očeta Ravtarja, ki so kupili celi altar, g. Vrečarja in g. Zemljiča. Ti možje niso mirovali, da so dosegli svoj namen. Ta dan so višji dekan in župnik, g. Franc Pinterič blagoslavljal lepo kapelo. Ljudstva iz Štajerskega in Ogerskega zbralo se je brez števila. Hvala Bogu, tudi onkraj Mure živijo zavedni Slovenci, in kako je to čilo, zdravo, po slovensko veselo ljudstvo! Kako tudi tu donijo lepo krasne slovenske pesmi! Pridigovali so g. višji dekan. Najprej so kapelo slovesno sprejeli kot hčerko farne cerkve, kjer visi mrtvaški zvon. „Tudi v Vaši kapelici je zvon. Kdor izmed Vas bode enkrat umiral, naznanjal bo to žalostno novino z milim glasom zvon v kapeli sredi vasi. In kedar bodo mrliča iz vesi nesli, bode on od njega slovo jemal in mu popotnico pel zvon v kapelici. — Ljubi moji farmani, kateri bode prvi, ki bo mu pel ta zvon? Morebiti še zdaj tu med nami zdrav stoji! Bog daj, da bi nobenemu ne pel, ki se v grehah v večnost seli“. Dalje bode vaščane zvon vabil k molitvi v jutro in večer, spremljal skozi vas sveto Rešnje telo k bolniku, vabil k večernicam. „Kedar bo pa prišel lepi majnik, bodo pridna in pobožna vaška dekleta lepo okinčala kapelico Marijino in obhajale se bodo „šmarnice“ ali majnikova pobožnost za tiste, ki v cerkvo ne morejo. Peli bodete tu lepe svete Marijine pesmi in z molitvami častili nebeško kraljico, in mila Vam bo Vaša nebeška Mati, prosila bo za Vas v življenji in smrti! Med podobami, ki krasijo kapelo, me veselite posebno sredi sv. evangelistov podobi sv. Cirila in Metoda, tistih svetnikov, ki sta ravno tu v naših krajih, na našem Murskem polji oznanjevala sveto vero najprej. Slovenska opostola sta! Slovenci, držite se s celim sreem svete vere. Svet je hudoben in vzeti Vam jo hoče. Držite se vere, ki so jo zapisali sveti evangelisti, in sta nam jo lepo raztolmačila po slovenski apostola sveta Ciril in Metod! Jaz sklenem. Ti mili zvonček, kliči mi vsaki den k molitvi moje verne farmane, odvracaj od hudobije ponočnjake. Kedar pa eden njih zatise trudne oči za vselej, spremljaj ga z

svojim ljubim glasom k večnemu veselju. Amen". Ginjeno se je vračalo ljudstvo domu. Mi pa kličemo iz srca: „živili vrli Slovenci onkraj Mure!“ Šegula.

Iz Pilštanja Kakor drugod, tako so se tudi pri nas končale občinske volitve ravno v nedeljo, dne 10 t. m. Hvala Bogu, v 15. leto je dobil zopet, akoravno težko, naš trg župana, ki bo vnet ne le za blagor cele občine, ampak pogledal bode še na močno zapuščen trg, ki je bil, kakor kmetija brez gospodarja, ceste so bile take, ali pa so še take, da si je bilo treba pri najlepšem vremenu hlače do kolen zavihat, kdor je hotel na Pilštanj priti. Voda v štepih je tako gosta, da bi jo rešeto držalo, in Bog nas varuj in sveti Florijan ognja! Takrat bi pa mogli na mesto brizgalnice Pilštanjčanji vzeti mokro cunjo in s tisto ogenj gasiti. Upamo pa, da bode naš vrli župan, g. Supančič, ki je vrli katoličan, ki ljubi pravico, ne samo imena nosil, ampak zvesto spolnjeval svoje dolžnosti in gotovo ga bodeta dva svetovalca g. Poznič in Bokalič rada podpirala. Župan je štacunar in ob enem tudi poštar v trgu. Živili Pilštanjski občani s svojim g. predstojnikom, ki je vnet za vero, dom in cesarja! Rodoljub.

Iz Negove. Ni bilo vže dolgo v velece-njenem „Slov. Gosp.“ od tukaj ničesar brati! Kaj delajo torej Negovčani? Vse sorte. Posebno pa niso pozabili na Boga, na Marijo, patrono svoje cerkvice. Dokaz je to, da so v slednjem času veliko storili, veliko darovali, vso cerk-vico in farovž prenovili. Tekom leta dobila pa je tudi farna cerkev, skoro bi rekel, svojo po-družnico, prekrasno kapelo, blagoslovljeno v čast Materi Božji Lurški. Pridna in bogaboječa družina Klemenčičeva jo je v Marijino čast po-stavila. Taista bila je dne 25. avg. t. l. blago-slovljena, v prelepi procesiji prinesena podoba Marijina bila je vmeščena in v pričo nepriča-kovane množice Marijinih častilcev in častilk izpregovorila se je primerna beseda Božja. Dne 20. oktobra t. l. dobili so v Negovi svojo staro Marijo z novim tovaršem Jožefom nazaj! Stor-il se je s tem začetek prihodnjim stanovskim bratovščinam v Negovi. Tudi podobe angeljcev na postranskih oltarjih, kakor tudi sv. križev pot dobi na skorem Negovska — res vsa lepa od zunaj in znotraj — farna cerkva. Da bi še dobila ta cerkev svojo lepo popolno križevo podobo! K temu je potrebna še leva kapela in tako bi bila pripravljena ta cerkvice tudi za tako potrebni sv. misijon!

Iz Hotinje vesi. (Ogenj.) Dne 20. t. m. kmalo popoldne užgali so otroci v Matija Ce-bovem gospodarskem posloppu slamo in v par minutah bilo je tudi njegovo stanovanje in so-sedovo F. Skodiča gospodarsko poslopje v ognju. Rešiti ni bilo razun živine in nekaj vozov nič mogoče. Prvi ima škode okoli 2000, drugi pa

1500 gld., zavarovana pa sta le za male svote. Blaž Sabana hišno poslopje je že tudi začelo goreti, pa pridna požarna bramba iz Rač je hitro pritekla in pogasila. Tudi Framska po-žarna bramba je v obilnem številu prihitela in obe ste cele 4 ure gasili. Požarni brambi v Račjem in Framu imate izvrstni brizgalnici, za njuni trud in veliko pomoč se požarni brambi v Račjem in Framu vsi posestniki v Hotinji vesi pristrčno zahvalimo! F. P-k.

Iz Gornje Radgone. (Bauernverein in društvo sv. Mohorja.) Tukaj vam naj nekaj pišem v svarjenje, nekaj pa v prioroče-nje s svojo žuljavo roko! Vem, da skrben kmet veliko trpi in mnogo ljudi preživi. Dragi kmetje, ako torej res želite društvo, tedaj vstanovite pravo, kmečko, katoliško, katero bo na pravi katoliški podlagi, ki bode koristilo nam in našim otrokom, ne pa kako društvo bauernverein, ki ima kričača na čelu, kakor je g. Bračko in njegova garda. Ta „verein“ je imel, dne 17. t. m. zborovanje, pri katerem je g. Bračko svojo modrost pokazal s tem, da si je od Koroškega „bauernbunda“ neko zgodovino izposodil, ali kupil, kakor je neki sam rekel. Iz te zgodo-vine je neki „auszug“ vzel, ter je vedno stare kloštre zmerjal, potem pa še sedanjo častito duhovščino, akoravno je iz naše sredine in je duhovnikov zibelka v kmečki bajti tekla, ven-dar g. Bračko druga ne zna o njih, kakor da jih smeši in grdi. Mi se čudimo, kako se more brez okrajne gosposke tako zborovanje vršiti. Tu pri sv. Petru je že več let čez 100 in le-tos okoli 200 udov pri družbi sv. Mohorja, med temi so kmetje, viničarji in posli. G. Bračko bi si lahko pri družbi sv. Mohorja omislil občno zgodovino ali pa izposodil tukaj. Potem bi se učil, kako so celo stari pagani svoje duhovne spoštovali. Dragi kmetje, mi pristopimo k družbi sv. Mohorja; kdor še ni ud, naj stori to letos in se bo več naučil, kakor pa iz takega jalo-vega govora iz ust g. Bračko. Kmet.

Od sv. Tomaža pri Veliki Nedelji. (Naša župnijska cerkev. Zahvala.) Žalost in veselje se zmirom spreminjata v tej solzni do-lini, kakor smo se to leto sami najbolj prepri-čali. Žalostni smo bili, ko smo izgubili svojega dušnega pastirja, č. g. Jožefa Mavčiča, ki so tukaj jim izročeno čredo zkozi triintrideset let prav skrbno pasli. Bodi jim blag spomin! — Veseli smo spet bili, ko smo čez nekaj časa dobili na njih mesto tudi skrbnega in pridnega duhovnika, č. g. Franca Geča, Bog jim daj zdravje, srečo in veliko veselja zaužiti na tem novem mestu! Naj pa se zahvalimo v tem še tudi cerkvenim ključarjem, ki so imeli v zad-njem času toliko opravka in skrbi za olepšavo hiše božje; njo je tudi dosegla, ter smo sedaj v resnici prav ponosni na njo. — Slednjič še gre hvala tudi Jožefu Veselko, mežnarju in

orgljarju in posebno dvema pevkama naše cerkve M. F. in R. K. V zadnjem času se je namreč pri nas lepo pozdignilo cerkveno petje, in nam je tega že dolgo manjkalo pri naši cerkvi. Kdor se je trudil za čast božjo, ni delal zastonj.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V nedeljo, dné 1. dec., zberó se na Dunaji pooblaščenici poslancev, kar se jih šteje k desnici drž. zbora ter se odloči v tem shodu, ali stopijo vsi vkup v klub grofa Hohenwartha ali pa še ostane vse pri starem, torej več klubov. Naša želja gre pač na to, da se gg. poslanci zjedinijo, kajti eden, velik klub ima več moči, kakor pa več manjših, če si tudi niso nasproti, kedar jim hodi za glasovanje. — Česki drž. zbor v Pragi je sklenil postavo, da se mora na srednjih šolah vsak učenec učiti obeh drž. jezikov, nemškega in českega. Ko so svoje dni imeli nemški možje večino v dež. zboru, bili so sklenili postavo, ravno tej nasproti in se vsled nje torej učencem ni bilo treba učiti obeh jezikov. To pa so storili iz sovraštva do Čehov in njih jezika. — V Gradci so zadnji ponedeljek osnovali društvo „Südmark“; na čelu so mu sami nemški napetneži n. pr. dr. Foregger, dr. Neckermann, Jos. Rakusch iz Celja, dr. Kokoschinegg, drž. poslanec Maribora in nebodigatreba dr. Hans Schmiderer, podžupan iz Maribora. Društvo se bojda ne meša v politiko, ampak ima samo namen podpirati nemške (?) posestnike in obrtnike po slov. deželah. Oj hinavščine! — Volitev drž. poslanca namesto kneza Liechtensteina v Hartberskem volilnem okroji vrši se dné 20. decembra. Ni dvoma, da zmaga konservativce, toda Liechtenstein ne bode in naj se potlej že kdor koli izvoli. — Koroški dež. zbor je sklenil dati 40.000 gld. za cesto ob Vrbskem jezeru, za Žitaroves pa isti zbor še borih 700 gld. ni imel, ki jih je ona prosila za svojo cesto. Tu biva slov. ljudstvo, tam pa se šopiri nemškutarija, od tod pride ta razioček. — V Črni, tik naše meje, snujó si rodoljubi posojilnico. Pri dež. zboru pa se ne bode prosilo podpore za njo, čemu bi se neki mu vrgla pod noge! — Kranjski dež. zbor je vzvišal plačo ljudskih učiteljev in je s tem ustregel njih splošnji želji in recimo, da tudi potrebi. Svoje posvetovanje je dež. zbor sklenil zadnjo nedeljo. V dež. odbor so zvolili tudi dr. J. Vošnjaka. — „Slov. jez.“ v Brdih na Primorji je poslal v dež. zbor v Gorici prošnjo, naj se povpraša vlada, kedaj da bode iz slov. paralek na tamošnji gimnaziji resnica. Minister za uk in bogočastje jih je pač obljubil, toda doslej še ni izpolnil svoje obljube. — Doslenji zastopnik c. kr. namestnika v Trstu, vitez Rinaldini je postal

c. kr. namestnik in mu je v to pomagalo, ker so bile volitve v Trstu srečne, avstrijske. Kaj pa, če je mož prejel prehitro svoje plačilo? Ni še namreč „pribito“, da so bile te volitve v resnici srečne! — V Reki je kr. namestnik, grof Zichy rekel pri nekem slovesnem obedu, na čast nemškemu mornarjem, da je nemški cesar Viljem II. pravi „knez miru“ ter da gre njemu hvala, če še nimamo vojske! Ta beseda pač ni za to, da se dopade človeku, ki ljubi Avstrijo. — Hrvaški ban, grof Khuen-Hedervary si prizadeva sedaj veliko, naj dobi v prihodnjih volitvah mestni zastop Zagreba njegova, „narodna“ stranka v roke in vsa je podoba za to, da mu bode sreča mila. Ni mogoče drugače, saj je vsa oblast v njegovih rokah in to pomeni pri madjarski vladi še vse več, kakor kje drugje. — Govori se, da vzame predsednik v Ogerskem ministerstvu, Koloman Tisza brž v kratkem slovo, ker se ne more več otepati napadov skrajnih levičarjev. Tisza je hud sovražnik Slovanov ali če pojde mož v resnici, ni še nič upanja za to, da pride bolji mož na njegovo mesto.

Vnanje države. Sv. Oče Leon XIII. so sklenili pogodbo z anglijsko vlado gledé otoka Malta. V tem tiči nekaj skrivnosti. — Umberto, kralj zedinjene Italije, je odprl z velikim bleskom drž. zbor v Rimu in je v svojem govoru izrekel, da vlada ne misli povišati davkov. To je brž edino, česar bode revno ljudstvo, ki ga je veliko v Italiji, veselo. — Francozom je treba 58 milj. posojila za nove, vojaške ladije. Za Francijo je seveda vojska na morji celo nevarna, ako nima dovolj in to močnih ladij. — V Brüsselj je bilo veliko posvetovanje gledé sužništva, ki še biva slej ko prej v nekaterih delih Afrike. — Gladstone, vodja anglijskih liberalcev, postal je ud gosposke hiše v drž. zboru. Liberalci pa v Angliji niso to, kar so pri nas; na robe: tamošnji so možje pravice. — Pri nemški vladi izpoznavajo čem dalje, tem bolje, da ni bilo prav, ker so izgnali kat. menihe iz dežele, ali naj se dovoli po postavi vsem, da se vrnejo v domovino, do tega si vlada še ne upa. — Ruska vlada čuti, da ima še vojna premalo topničarjev in zato jih množi sedaj na vso silo. Vsaka baterija dobi poslej 64 topov ali kanonov, doslej jih je štela le 48. — Kolikor se sodi, ne oženi se še bolgarski knez tako hitro, najbolj za to ne, ker ne mara pravoslavne neveste, a zoper katoliško ugovarja minister Stambulov. — V Srbijo prihaja iz Turčije toliko roparjev, da se jih ljudstvo težko brani, Turške gosposke pa ne storé ničesar zoper nje. Stara turška navada! — Pomilostiti misli turški sultan vse one jetnike, ki so samo za to v ječah, ker so jih vjeli pri rabukah na otoku Kreta. Med njimi je pa brž največ nedolžnih. — Naša svitla cesarica je bila te